



ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Martina Kříže, soudce Mgr. Bc. Jana Schneeweise a soudkyně Mgr. Věry Jachurové v právní věci

žalobkyně: **PROSTOR a.s.**, IČO: 41188519
se sídlem Čimická 90, Praha 8
zastoupená advokátem JUDr. Vlastimilem Rampulou
se sídlem Karlovo náměstí 24, Praha 1

proti

žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**
se sídlem Masarykova 427, Brno

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 30. 1. 2019, č.j. 4270/19/5100-41453-712735

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Průběh řízení a obsah napadeného rozhodnutí

1. Žalobou podanou u Městského soudu v Praze se žalobkyně domáhala zrušení rozhodnutí označeného v záhlaví tohoto rozsudku (dále jen „napadené rozhodnutí“), kterým žalovaný zamítl odvolání žalobkyně a potvrdil rozhodnutí Finančního úřadu pro hlavní město Prahu (dále jen „správce daně“) ze dne 30. 11. 2018, č.j. 8821342/18/2008-80541-108868 (dále jen „Zajišťovací příkaz č. 1“), ze dne 30. 11. 2018, č.j. 8821517/18/2008-80541-108868 (dále jen „Zajišťovací příkaz č. 2“), ze dne 30. 11. 2018, č.j. 8820920/18/2008-80541-108868 (dále jen „Zajišťovací příkaz č. 3“), ze dne 30. 11. 2018, č.j. 8821875/18/2008-80541-108868 (dále jen

Shodu s prvopisem potvrzuje I. V.

„Zajišťovací příkaz č. 4“), ze dne 30. 11. 2018, č.j. 8822018/18/2008-80541-108868 (dále jen „Zajišťovací příkaz č. 5“), ze dne 30. 11. 2018, č.j. 8822190/18/2008-80541-108868 (dále jen „Zajišťovací příkaz č. 6“), ze dne 30. 11. 2018, č.j. 8822337/18/2008-80541-108868 (dále jen „Zajišťovací příkaz č. 7“), ze dne 30. 11. 2018, č.j. 8822532/18/2008-80541-108868 (dále jen „Zajišťovací příkaz č. 8“), ze dne 30. 11. 2018, č.j. 8823123/18/2008-80541-108868 (dále jen „Zajišťovací příkaz č. 9“), ze dne 30. 11. 2018, č.j. 8824019/18/2008-80541-108868 (dále jen „Zajišťovací příkaz č. 10“), ze dne 30. 11. 2018, č.j. 8823396/18/2008-80541-108868 (dále jen „Zajišťovací příkaz č. 11“), ze dne 30. 11. 2018, č.j. 8823653/18/2008-80541-108868 (dále jen „Zajišťovací příkaz č. 12“), ze dne 30. 11. 2018, č.j. 8824333/18/2008-80541-108868 (dále jen „Zajišťovací příkaz č. 13“), ze dne 30. 11. 2018, č.j. 8824536/18/2008-80541-108868 (dále jen „Zajišťovací příkaz č. 14“), ze dne 30. 11. 2018, č.j. 8824604/18/2008-80541-108868 (dále jen „Zajišťovací příkaz č. 15“), ze dne 30. 11. 2018, č.j. 8824751/18/2008-80541-108868 (dále jen „Zajišťovací příkaz č. 16“), ze dne 30. 11. 2018, č.j. 8825238/18/2008-80541-108868 (dále jen „Zajišťovací příkaz č. 17“), ze dne 30. 11. 2018, č.j. 8825536/18/2008-80541-108868 (dále jen „Zajišťovací příkaz č. 18“), ze dne 30. 11. 2018, č.j. 8825683/18/2008-80541-108868 (dále jen „Zajišťovací příkaz č. 19“), ze dne 30. 11. 2018, č.j. 8825786/18/2008-80541-108868 (dále jen „Zajišťovací příkaz č. 20“), ze dne 30. 11. 2018, č.j. 8826193/18/2008-80541-108868 (dále jen „Zajišťovací příkaz č. 21“), ze dne 30. 11. 2018, č.j. 8826285/18/2008-80541-108868 (dále jen „Zajišťovací příkaz č. 22“) a ze dne 30. 11. 2018, č.j. 8826418/18/2008-80541-108868 (dále jen „Zajišťovací příkaz č. 23“)(společně jako „zajišťovací příkazy“), kterými správce daně dle § 167 zákona č. 280/2009 Sb., daňový řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „daňový řád“) uložil žalobkyni, aby do tří dnů od jejich oznámení zajistila úhradu daně z přidané hodnoty (dále jen DPH“) za zdaňovací období leden až prosinec 2016, leden až srpen 2017 a říjen až prosinec 2017 (dále jen „předmětná období“), která nebyla dosud stanovena, a to složením jistoty v souhrnné výši 26 022 689 Kč na depozitní účet správce daně.

2. V odůvodnění napadeného rozhodnutí žalovaný konstatoval, že žalobkyně podala dne 31. 12. 2018 proti zajišťovacím příkazům odvolání, přičemž vzhledem ke skutečnosti, že v těchto odvoláních byly uplatněny totožné nebo obdobné námitky, spojil žalovaný v rámci procesní ekonomie všechna zahájená řízení a rozhodl o nich společně napadeným rozhodnutím. Následně žalovaný shrnul obsah podaných odvolání a obecně se zabýval podmínkami vydání zajišťovacího příkazu.
3. Na základě poznatků z daňové kontroly na DPH mimo jiné za shora uvedená daňová období, zahájené dne 12. 6. 2018 protokolem č.j. 668596/18/2403-60561-404938 (dále jen „protokol o zahájení daňové kontroly“) v rozsahu přijatých plnění od dodavatelů ApliKor s.r.o. (dále jen „ApliKor“), IRAX Bohemia s.r.o. (dále jen „IRAX Bohemia“), Mobbille Group s.r.o. (dále jen „Mobbille Group“) a JC PRO GROUP s.r.o. (dále jen „JC PRO GROUP“), která byla protokolem ze dne 12. 11. 2018, č.j. 956790/18/2403-60561-404938 rozšířena o přijatá zdanitelná plnění od dodavatele GROUND FLOOR s.r.o. (dále jen „GROUND FLOOR“) za zdaňovací období leden až březen a květen až prosinec roku 2016 a za zdaňovací období únor 2017, a dále na základě poznatků z daňové kontroly na DPH za zdaňovací období únor až květen 2017, zahájené dne 20. 9. 2017 protokolem č.j. 850817/17/2403-60561-400700, v rozsahu přijatých zdanitelných plnění od dodavatele GORMIT PARK s.r.o. (dále jen „GORMIT PARK“) vyplynulo, že žalobkyně uplatnila nárok na odpočet DPH ze zdanitelných plnění poskytnutých jí výše uvedenými dodavateli.
4. V průběhu daňové kontroly obdržel správce daně na základě výzev od Policie ČR daňové doklady vystavené výše uvedenými dodavateli, deklarující přijetí zdanitelných plnění

Shodu s prvopisem potvrzuje I. V.

(úklidových prací a pomocných úklidových prací při strojním čištění) ze strany žalobkyně. Jejich přílohami byly objednávky, u nichž absentovala specifikace termínu plnění, uvedení odpovědné osoby, počty požadovaných osob atd. Dále obdržel předávací protokoly, z nichž nebylo možno zjistit konkrétní osoby, které deklarované práce prováděly, jaké stroje byly užity a kdo byl jejich vlastníkem, stejně jako protokoly o výsledku bývalých jednatelů shora uvedených dodavatelů.

5. Předpoklad budoucího stanovení daně byl dle žalovaného dále opřen o zjištění správce daně týkající se dodavatelů žalobkyně, jejich činnosti, zaměstnanců a vozového parku. Žalovaný následně popsal závěry analýz společností ApliKor, Mobbille Group, IRAX Bohemia, GROUND FLOOR a JC PRO GROUP a GORMIT PARK.
6. Správci daně vznikly důvodné pochybnosti, zda žalobkyně fakticky přijala zdanitelná plnění od deklarovaných dodavatelů. Ačkoliv byly fakturovány služby v hodnotě miliónů korun náročné na pracovní sílu, dodavatelé žalobkyně zaměstnance buď neměli, nebo se jednalo o společnosti (JC PRO GROUP), které měly zaměstnance se sníženou pracovní schopností a s určením druhu práce a pracovištěm přizpůsobeným osobám se zdravotním postižením, přičemž jimi vykonávané činnosti byly odlišné od činností fakturovaných. Dodavatelé navíc buďto nedisponovali vozovým parkem vůbec, případně disponovali vozidly, která neodpovídala využití v rámci deklarované ekonomické činnosti. Žalobkyně předložila pouze formální doklady kolidující se zjištěními správce daně, které založily důvodné pochybnosti o tom, že žalobkyně uplatnila nárok na odpočet DPH oprávněně. Správce daně tudíž předpokládal, že žalobkyni nebudou uznány odpočty DPH uplatněné ve vztahu ke zdanitelným plněním od shora uvedených dodavatelů. Pravděpodobnost budoucího stanovení daně tak byla naplněna.
7. K předpokladu budoucího ohrožení výběru daně bylo zjištěno, že žalobkyně nedisponuje nemovitým majetkem, k 16. 11. 2018 vlastnila celkem 73 motorových vozidel a jednalo se o majetek snadno zcizitelný. Absence informací o jejich technickém stavu znemožňovala kvalifikovaný odhad jejich tržní hodnoty a případné likvidity. Žalobkyně disponovala finančními prostředky na účtu u Raiffeisenbank a.s., u něhož byla vedena blokáce ve výši 10 000 000 Kč ve prospěch Policie České republiky. Bezprostředně po této blokáci byl založen bankovní účet u Oberbank AG, na který byly připsány vklady v celkové výši 7 100 000 Kč.
K 24. 10. 2018 byl zůstatek na uvedeném účtu 114 691,17 Kč. Žalobkyně byla dále majitelkou dvou dalších účtů u Raiffeisenbank a.s., se zůstatky k 26. 10. 2018 ve výši 1,69 Kč, resp. 0 Kč. Předpoklad budoucího ohrožení výběru daně byl dále opřen o mnohá další zjištění správce daně ve vztahu k finanční situaci žalobkyně a zajištění její budoucí ekonomické činnosti.
8. Z výše uvedeného vyplynula odůvodněná obava, že daň, která doposud nebyla stanovena, bude v době její vymahatelnosti nedobytná, resp. její vybrání bude spojeno se značnými obtížemi.
9. Následně se žalovaný vyjádřil k jednotlivým námitkám žalobkyně. K faktickému provedení služeb se žalobkyně v odvolání vyjádřila pouze v obecné rovině. Služby neprovedla vlastními zaměstnanci ani vlastní technikou z důvodu nedostatečné personální kapacity. Objednala je u dodavatelů, přijala a následně předala svému odběrateli. Nepředložila však žádné důkazy o tom, že práce provedli její dodavatelé a neprokázala tedy jejich faktické provedení. Žalobkyně nerozporovala výsledky, z nichž vyplynulo, že subdodavatelé žalobkyně fakticky žádnou ekonomickou činnost nevykonávali, a to ani pro dodavatele

Shodu s prvopisem potvrzuje I. V.

žalobkyně. Ti nedisponovali ani personálními zdroji (příp. JC PRO GROUP disponovala jen osobami se sníženou pracovní schopností), ani dostatečným technickým vybavením. Správcem daně nashromážděné indicie tak vedou k závěru, že deklarované služby fakticky nebyly provedeny a žalobkyně tento závěr nevyvrátila. Správce daně tedy nashromáždil dostatečně kvalitní podklady a indicie svědčící pro vydání zajišťovacích příkazů.

10. K tvrzenému vyššímu hospodářskému výsledku za rok 2017 (DPPO ve výši 7 394 000 Kč) žalovaný uvedl, že vykázaný výsledek hospodaření za zdaňovací období roku 2017 ve výši – 40 575, 61 Kč neposkytl dostatečnou finanční základnu umožňující plnohodnotnou úhradu uvedené daně a žalobkyni vznikl nedoplatek. Ačkoliv vykazala vyšší hospodářský výsledek, nedostála povinnosti uhradit daň. Evidovaný nedoplatek ve výši 5 366 611 Kč společně s vyhodnocením majetkových poměrů žalobkyně a dynamiky její ekonomické činnosti přispěl k obavě o vymahatelnost budoucí daňové pohledávky. Také analýza finančních toků žalobkyně za rok 2018 dokládala trvající stav nedostatečné tvorby disponibilních finančních prostředků.
11. V odůvodnění zajišťovacích příkazů nelze spatřovat závěr, že žalobkyně má v úmyslu ukončit činnost. Správce daně pouze konstatoval, že takováto možnost existuje. Existence společností CLE.AN s.r.o., a trash 'n' bins s.r.o., evokuje připravenost realizace podnikání žalobkyně prostřednictvím organizačně disponibilního subjektu. Žalovaný také neuvěřil tvrzení o ukončení spolupráce s členy statutárních orgánů těchto společností v nepřátelském duchu. Ve finanční výpomoci od místopředsedkyně představenstva K. F. správce daně spatřoval důvodnou obavu z nedobytnosti daňových pohledávek v důsledku upřednostnění úhrady tohoto závazku.
12. K námitce týkající se povinnosti hodnotit celkovou ekonomickou situaci žalovaný uvedl, že to byla žalobkyně, kdo přispěl ke konzervaci informací o útlumu výkonu její ekonomické činnosti. V rámci místního šetření pouze vágně uvedla, že rozsah výkonu budoucí ekonomické činnosti je ve fázi plánování a vyhodnocování, což obavu o vymahatelnost budoucí daňové povinnosti podpořilo. Správce daně dostal požadavkům judikatury, když ekonomickou výkonnost žalobkyně přezkoumal a popsal. Pečlivě posuzoval vývoj její ekonomické činnosti v letech 2016 – 2018 a zjistil její útlum od května 2018. Také žalovaný dostal povinnosti hodnotit celkovou ekonomickou situaci žalobkyně. Nárůst uskutečněných zdanitelných plnění a předložená smluvní dokumentace mají potenciál indikovat kladnou změnu trendu vývoje ekonomické činnosti, avšak neurčitá predikce budoucího vývoje žalobkyně nebyla vyjasněna ani v rámci místního šetření a dalšího řízení. Přetrvala tak obava o budoucí dobytost daně. Rozdíl mezi uskutečněnými a přijatými zdanitelnými plněními za zdaňovací období listopad 2018 činil 605 748 Kč, což k odstranění obavy o budoucí dobytost daně nepostačuje.
13. Žalobkyně nekvantifikovala parametry tvrzeného rozšíření činnosti a s tím souvisejícího ukončení investic a očekávaného výnosu. Stav a rozsah rozpracovanosti stavby nepodložila důkazními prostředky a nelze tak posoudit reálnost termínu kolaudace. Žalovaný shledal uvedená tvrzení jako nedostatečná pro posouzení budoucího vývoje ekonomické činnosti. Ani k tvrzenému zprovoznění třídírny separovaného odpadu ve středisku Malá Chuchle žalobkyně neposkytla upřesňující informace stran návratnosti a rizikovosti investic. Vzhledem k časové neurčitosti tak ani toto tvrzení není relevantní pro posouzení budoucího vývoje ekonomické činnosti.

14. Ohledně tvrzení žalobkyně o nasmlouvaném odbytu služeb žalovaný uvedl, že se jedná o rámcové smlouvy. Formulace předmětů plnění neobsahují kvantifikaci rozsahu a neposkytují informace využitelné k odstranění obavy o vymahatelnost budoucí daňové pohledávky. Objem prací je úměrný podmínkám, na něž žalobkyně nemá vliv, a nelze tak určit rozsah odbytu služeb. Účinnost smluv na úklidové služby jak na areály, tak na autobusy Dopravního podniku hl. města Prahy, končí dne 28. 2. 2019, což limituje případný výnos do února 2019, mimo období splatnosti budoucí daňové pohledávky. Další smlouvy, resp. objednávky, končí 31. 3. 2019, resp. 30. 4. 2019. Účinnost rámcové smlouvy se společností Pražské vodovody a kanalizace, a.s., skončila 1. 11. 2018.
15. Majetek žalobkyně také nebyl hodnocen předčasně. Nehraje roli, zda jsou podmínky užití zajišťovacího příkazu zkoumány v době uzavřeného či neuzavřeného zdaňovacího období. Možnost hodnocení majetku jen v době uzavřeného zdaňovacího období by byla absurdní a zajišťovací příkaz by ztratil smysl.
16. Žalobkyně nekonkretizovala jiné možnosti financování a toto obecné tvrzení tak nemohlo vyvrátit obavu o nedobytnost v budoucnu stanovené daně. Bankovní instituce nechtěly pokračovat ve financování žalobkyně, z čehož je zřejmé, že není bonitním klientem. V rámci ústního jednání navíc sama žalobkyně sdělila, že nemá k dispozici finanční prostředky v požadované výši. Obecná a nepodložená jsou také její tvrzení o možnosti zajištění financování od třetích osob. Poskytnutí úvěru žalobkyni v nejbližší době je zřejmě vyloučeno.
17. Neplnění daňových povinností je jednou ze skutečností odůvodňujících obavu o nedobytnost v budoucnu stanovené daňové povinnosti. Daňová přiznání k DPH žalobkyně opakovaně podávala opožděně a v letech 2016 a 2017 také pozdě uhradila daň. V roce 2018 pak provedla včasnou úhradu pouze za únor. To představuje další rizikový faktor. Žalobkyně přiměřeně spolupracuje, což však ke zpochybnění uvedených indicií a rizikových faktorů nepostačuje. Žalobkyni bylo skutečně umožněno odpovědět na otázky položené v rámci místního šetření ve lhůtě do 13. 12. 2018. Termín místního šetření však byl žalobkyni sdělen předem a správce daně následně vyhověl její žádosti a posunul jej na 12. 11. 2018. Při místním šetření pak žalobkyně na požadavky správce daně reagovala návrhem na zodpovězení položených otázek ve zmiňované dodatečné lhůtě. Bylo tedy možno předpokládat dostupnost informací a listin dokumentujících předmět šetření.
18. S ohledem na shora uvedené si lze těžko představit, že by žalobkyně mohla daň uhradit najednou v náhradní lhůtě či postupně ve splátkách. Posečkáni lze povolit nejdříve ode dne splatnosti a má místo v jiném stádiu daňového řízení. Žalobkyně negenerovala finanční prostředky na běžnou činnost ani na úhradu závazků. Skladba jejího majetku není zárukou uspokojení pohledávek ani budoucí pohledávky správce daně. Správce daně nevybočil ze zákonných mezí, jestliže zajišťovací příkazy vydal ve fázi, kdy o činnosti a majetku žalobkyně nashromáždil dostatek informací, které správně vyhodnotil. Podmínky pro využití zajišťovacích příkazů byly naplněny. Správce daně také respektoval význam dalšího výkonu činnosti žalobkyně. Zajišťovacími příkazy nedošlo k omezení běžného užívání zajištěného majetku. Po dohodě se žalobkyní bylo dne 10. 12. 2018 vydáno rozhodnutí o zřízení zástavního práva k movité věci dlužníka. Jeho vydáním správce daně sledoval to, aby aktiva ještě předtím, než poslouží k uspokojení daňového dluhu, nezmizela. Daňová exekuce nařízena nebyla a zřízením zástavního práva došlo k administrativní zátěži žalobkyně v rozsahu přiměřeném hodnotě zajišťované budoucí daňové pohledávky. Tvrzení žalobkyně o výjimečnosti nedoplatku pak žalovaný označil za nepravdivé.

Shodu s prvopisem potvrzuje I. V.

II. Obsah žaloby

19. Žalobkyně v žalobě namítla nezákonnost napadeného rozhodnutí. Správní orgány nesprávně vyhodnotily okolnosti případu, nedostatečně zjistily skutkový stav a dopustily se vad řízení, které mohly mít vliv na zákonnost napadeného rozhodnutí. Tvrдила, že nebyly naplněny podmínky § 167 daňového řádu. Žalobkyně realizuje podnikatelskou činnost, z níž má příjmy. Poskytuje komunální a úklidové služby, provádí zahradnické služby apod. Činnost realizuje vlastními zaměstnanci a přes subdodavatele, které využívá, pokud nemá dostatečnou kapacitu. Objednané služby byly vždy provedeny a zdokumentovány. Správce daně však k dokumentaci účelově nepřihlédl s tím, že žalobkyně dodání prací neprokázala. Žalobkyně nemůže disponovat dalšími důkazy prokazujícími dodání prací. Pokud by práce provedeny nebyly, nemohla by je žalobkyně předat svým odběratelům a ti by nehradili vystavené faktury. Odpovědnost za provedení prací je vždy na smluvním partnerovi, žalobkyně nemůže za způsob splnění závazku odpovídat. Dodavatelé žalobkyně deklarují, že buď mají dostatek pracovní síly, nebo jsou ji schopni zajistit. Tak tomu bylo i v případě společností ApliKor, IRAX Bohemia, Mobbille Group, JC PRO GROUP, GROUND FLOOR a GORMIT PARK. Finanční orgány argumentovaly listinami získanými z trestního řízení, avšak žádný ze zástupců dodavatelů v rámci své výpovědi dodání prací žalobkyni nepopřel. Žalobkyně neví, kdo za dodavatele práce prováděl, avšak předmětné práce pro ni provedli a vyfakturovali její dodavatelé. Důkazy z trestního řízení nebyly v daňovém řízení provedeny. Hodnotit výpovědi z neukončeného trestního řízení není možné a nemělo k nim být přihlédnuto.
20. Žalobkyně také nemůže odpovídat za to, jak její dodavatelé naloží s platbou. Objednávané služby převážně spočívají v práci, k níž je zapotřebí drobné nářadí, případně multikára. Je tedy nerozhodné, že dodavatelé nedisponují vozidly; v případě potřeby si je mohou zapůjčit. Žalobkyně své dodavatele prověřuje, ale nezjistila nic negativního (dodavatelé byli zapsáni v obchodním rejstříku, nebyli evidováni jako nespolehliví plátcí, nebyli v úpadku atd.). Proto byly faktury uhrazeny. O reálnosti poskytnutých plnění svědčí, že byla následně předána odběratelům žalobkyně, jinak by nedošlo k jejich úhradě. Byly doloženy předávacími protokoly a daňovými doklady, jež má správce daně k dispozici. Žalobkyně práce neprovedla vlastními zaměstnanci, k tomu neměla personální ani technickou kapacitu. Nemůže jí být přičítáno k tíži, že její dodavatelé nereagují na výzvy správce daně. Žalobkyně nemůže disponovat informací, zda její dodavatelé práce provedli vlastními zaměstnanci. Práce byly provedeny potřebným počtem osob, za což uvedené společnosti odpovídaly a žalobkyně jim na základě daňových dokladů zaplatila, a to včetně DPH. Nemá však povědomí o tom, zda dodavatelé splnili své daňové povinnosti. To žalobkyně nemůže ovlivnit, zvláště pokud jsou dodavatelé vedeni jako spolehliví plátcí.
21. Není rovněž pravdou, že žalobkyně nepředložila důkazy o tom, že práce v deklarovaném rozsahu skutečně provedli její dodavatelé, resp. že byly provedeny jejich prostřednictvím. Tyto důkazy jsou součástí správního spisu vedeného v rámci daňové kontroly prováděné Finančním úřadem pro Karlovarský kraj, Územní pracoviště v Chebu. Nelze tedy předpokládat, že žalobkyni bude doměřena DPH za předmětná zdaňovací období a první podmínka pro vydání zajišťovacích příkazů tudíž splněna nebyla.
22. Naplněna nebyla ani podmínka odůvodněné obavy o budoucí nedobytnost daně. Žalovaný se nedostatečně zabýval schopností žalobkyně uhradit doměřenou daň postupně za využití posečkáni či rozložení daně do splátek. Jeho povinností přitom bylo volit postup, který povede k efektivnímu výběru daně a bude šetřit práva žalobkyně. Měl zhodnotit, zda je

v možnostech žalobkyně daň v budoucnu, byť postupně, uhradit, nikoliv odčerpat její veškerý majetek, protože v danou chvíli nedisponuje prostředky na úhradu celé předpokládané daně. U fungující společnosti je namístě zvážit také splátkování. Správce daně však vyhodnotil, že budoucí úhrada je ohrožena a překroutil skutečnost, že oproti předchozím zdaňovacím obdobím žalobkyně vykázala v roce 2017 mnohokrát vyšší hospodářský výsledek - daň z příjmů právnických osob činila 7 394 800 Kč. Správce daně to však odbyl tvrzením, že žalobkyně stejně nebyla schopna daňovou povinnost za rok 2017 uhradit. V době splatnosti předmětné daně skutečně existovala momentální nedostatečnost cashflow, což při nedostatečném stavu záloh způsobeném nižší předchozí daňovou povinností způsobilo prodlevu v úhradě daně. Žalovaný však žádost o rozvržení úhrady daně za rok 2017 ve splátkách účelově využil v neprospěch žalobkyně a přehlédl, že nebýt zásahu orgánů činných v trestním řízení (zajištění 10 000 000 Kč), žalobkyně by daňovou povinnost splnila. Daňové povinnosti za rok 2017 má žalobkyně již zcela splněny a bylo tomu tak již před vydáním napadeného rozhodnutí. Nelze tudíž hovořit o budoucí neschopnosti uhradit doměřenou daň.

23. Žalobkyně také neplánuje ukončení své činnosti a nehodlá ji ani převést na žádný personálně propojený subjekt. Stejně tak je nepravdivé tvrzení o personálním propojení žalobkyně a společnosti trash 'n' bins s.r.o., kterou založili bývalí členové její dozorčí rady bez jejího vědomí. Tyto osoby ukončily své působení u žalobkyně v nepřátelském duchu a chtěly zneužít její situace. Prodlevu při provedení personálních změn v obchodním rejstříku přitom způsobila nečekaná tragická událost v rodině předsedy představenstva žalobkyně. Společnost CLE.AN s.r.o., žalobkyni nekonkurovala, má samostatnou obchodní činnost a nikdy na ni nebyla převedena dlouhotrvající zakázka ani jakýkoliv majetek žalobkyně. Úvahy o tom, že je žalobkyně připravena na alternativní realizaci předmětu podnikání přes uvedený subjekt, jsou nepodloženými spekulacemi.
24. Žalobkyně prokázala budoucí očekávaný výnos z rozšíření činnosti. Správce daně má k dispozici veškeré doklady svědčící o jejích investicích do rekonstrukce a vybavení předmětného objektu v řádech desítek milionů korun, avšak finanční orgány nečinily žádný dotaz na to, s jakými výnosy žalobkyně počítá. Přitom jen z těchto výnosů by byla žalobkyně schopna ve dvou splátkách daň uhradit, pokud by již nenaakumulovala dostatek prostředků na účtech. Investice navíc nejsou zatíženy úvěry. Žalobkyně na předmětný objekt uzavřela s Magistrátem hlavního města Prahy nájemní smlouvu a smlouvu o právu provést stavební úpravu. Jedná se však o nemovitou kulturní památku a stavebním úpravám musí předcházet stavebně historický průzkum apod. Navíc musely být provedeny nepředpokládané stavební úpravy, které stavbu prodloužily a zasáhly do rozpočtu. V době podání žaloby proběhla kolaudace, přičemž předpokládaný měsíční zisk z provozu je 4 600 000 Kč. Žalobkyně také předpokládala zprovoznění třídírný separovaného odpadu ve středisku Malá Chuchle, u níž však nebyla schopna budoucí příjem kvantifikovat. V rámci stávající podnikatelské činnosti měla na příští období nasmlouvány služby v hodnotě cca 100 000 000 Kč, a není tedy v útlumu své podnikatelské činnosti. Jde sice o sezónní práce, avšak subjektů podobných žalobkyni je na trhu omezené množství. Byť má žalobkyně s odběrateli sjednány pouze rámcové smlouvy, vždy následují konkrétní opakující se objednávky. Důvodem uzavírání rámcových smluv jsou podstatné vlivy, které mohou ovlivnit výši odměny či rozsah poskytovaných prací (klimatické podmínky apod.). To však neznamená, že práce nebudou zajišťovány a žalobkyně dokáže i s ohledem na uplynulá období odhadnout předpokládaný finanční objem. Ke smlouvám se společnostmi PREMIO INVEST s.r.o., a V - TRADE, s.r.o., žalobkyně uvedla, že do května 2019 očekává

Shodu s prvopisem potvrzuje I. V.

předložení dodatku s předpokladem dalšího prodloužení, protože zadavatel dosud nevypsal veřejnou zakázku. Smlouva se společností Pražské vodovody a kanalizace, a.s., byla dodatkem prodloužena do 1. 11. 2019, smlouva s Městskou částí Praha – Řeporyje byla skutečně uzavřena do 31. 3. 2019, avšak žalobkyně předpokládala, že bude uzavřena nová na zimní období 2019 – 2020.

25. Následně žalobkyně odkázala na judikaturu Nejvyššího správního soudu (rozsudky ze dne 8. 9. 2010, č.j. 9 Afs 57/2010 – 139, ze dne 16. 4. 2014, č.j. 1 As 27/2014 – 31 a ze dne 9. 2. 2017, č.j. 1 Afs 275/2016 – 22) a uvedla, že správní orgány hodnotily stav jejího majetku předčasně. Nedostatek finančních prostředků v důsledku vedeného trestního řízení, který žalobkyně musela řešit finanční výpomocí od propojené osoby, vyhodnotil správce daně zcela nelogicky v neprospěch žalobkyně. Pokud by osoba jednající za žalobkyni měla v úmyslu ukončit její činnost, stěží by na její zachování poskytovala finanční prostředky. Také skutečnost, že bankovní instituce nechtěly pokračovat v úvěrování žalobkyně, nevyklučovala možnost úvěrování v budoucnu. Žalobkyně již navázala spolupráci s jinou bankou. Úvěry od bank přitom nejsou jedinou možností zajištění provozního financování.
26. Finanční orgány nevzaly v potaz dosud bezproblémovou daňovou minulost žalobkyně a její spolupráci v rámci daňové kontroly. Správce daně přitom měl při hodnocení obavy o dobytost daně přihlídnout ke všem relevantním okolnostem. Prodloužení lhůty na opověď na dotazy správce daně v rámci místního šetření bylo odsouhlaseno pracovníky správce daně, přičemž v prodloužené lhůtě žalobkyně odpověděla. Výjimečný nedoplatek na dani z příjmů za rok 2017 byl uhrazen a k opožděné úhradě DPH v letech 2016, 2017 a 2018 žalobkyně uvedla, že tato prodlení nebyla specifikována.

III. Vyjádření žalovaného

27. Žalovaný ve vyjádření k žalobě navrhl, aby soud žalobu zamítl. Odkázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí a k předpokladu budoucího stanovení daně uvedl, že z listin získaných od Policie ČR plyne, že společnost ApliKor (dle vyjádření p. N.) práce pro žalobkyni vykonávala prostřednictvím společnosti IRAX Bohemia, jednatel společnosti Mobbille Group O. V. pak za nejvýznamnější obchodní partnery označil žalobkyni a společnost IRAX Bohemia. Jednatel společnosti IRAX Bohemia A. F. uvedl, že úklidové práce pro žalobkyni vykonávala uvedená společnost prostřednictvím subdodavatelů HEAVY VISION s.r.o., lion solutions s.r.o., VARIAFIN.CZ s.r.o., a EHOR s.r.o. Z výpovědí bývalých jednatelů VARIAFIN.CZ s.r.o. a lion solutions s.r.o. vyplynulo, že tyto společnosti žádnou činnost nevykonávaly. Jednatelka VARIAFIN.CZ s.r.o. funkci vykonávala z důvodu finanční nouze, prakticky nepodnikala a pouze vybírala peníze z banky. Bývalá jednatelka lion solutions s.r.o. neznala žalobkyni, předsedu jejího představenstva J. K., ani společnost IRAX Bohemia a A. F. a neměla ponětí, jakou činností se společnost lion solutions s.r.o. zabývala. Bývalí jednatelé společnosti GROUND FLOOR P. K. a P. Š. pak uvedli, že uvedenou společnost neovládali a sloužili pouze k zastření skutečného stavu. Jednatelka společnosti GORMIT PARK K. R. uvedla, že funkci vykonávala z důvodu finanční nouze, prakticky nepodnikala, vybírala peníze v hotovosti a daňová priznání nedělala ani nepodepisovala. Z uvedeného je zřejmé, že tvrzení žalobkyně o tom, že žádný z jejích dodavatelů nepopřel dodání prací, se nezakládá na pravdě.
28. O faktickém provedení služeb žalobkyně v žalobě pojednala pouze v obecné rovině, přičemž takovéto námitky nejsou přezkoumatelné. Shromážděné indicie vedou k závěru, že deklarované služby nebyly fakticky provedeny, přičemž žalobkyně uvedený závěr v rámci

Shodu s prvopisem potvrzuje I. V.

odvolání ani v žalobě nevyvrátila. Předpoklad budoucího stanovení daně tak byl založen na silných a relevantních důvodech.

29. Nekontaktnost dodavatelů nebyla žalobkyni kladena k tíži, byla pouze popsána při analýze jednotlivých dodavatelů. Žalobkyně skutečně nemůže ovlivnit plnění daňových povinností svých dodavatelů, avšak správce daně z toho pro ni žádné důsledky nevyvodil.
30. K námitce nedostatečné úvahy o schopnosti uhradit doměřenou daň postupně žalovaný odkázal na body 60 až 63 napadeného rozhodnutí a konstatoval, že daný závěr byl odůvodněn vývojem ekonomické činnosti žalobkyně a ukončením dlouhodobého finančního zajištění ze strany finanční instituce v důsledku trestního řízení. Stran argumentace, že žalobkyně je fungující společností, žalovaný setrval na závěru uvedeném v napadeném rozhodnutí. Počet zaměstnanců žalobkyně klesl a v živnostenském rejstříku má žalobkyně uvedeny pouze dvě provozovny, nikoliv čtyři. Neochota bankovních institucí pokračovat v úvěrování vypovídá o tom, že žalobkyně není bonitním klientem a její tvrzení o fungující společnosti jsou přinejmenším spekulativní. Obavy o vymahatelnost pohledávky byly podloženy vyhodnocením majetkových poměrů žalobkyně a dynamiky její ekonomické činnosti. Správce daně postupoval v souladu s judikaturou, když přistoupil k zřízení zástavního práva k movitým věcem, nikoliv k nařízení daňové exekuce.
31. Ohledně námitky zlepšeného hospodářského výsledku žalovaný uvedl, že neposkytl ani dostatečnou finanční základnu umožňující řádnou úhradu daně. Žalobkyně přiznala, že neměla dostatečné cashflow, což dokresluje její ekonomickou situaci a signalizuje finanční nedostatečnost, přičemž tento stav trval i v roce 2018. Správce daně nashromáždil kvalitní a přesvědčivé indicie ve vztahu k předpokladu budoucího ohrožení výběru daně. S ohledem na charakter zajišťovacího příkazu je tvrzení žalobkyně o potřebě hodnotit stav majetku až po uzavření zdaňovacího období absurdní.
32. K námitce žalobkyně, že prokázala budoucí očekávaný výnos z rozšíření činnosti, žalovaný uvedl, že žalobkyně parametry očekávaného výnosu nekvantifikovala, pročez vycházel ze skutečností jemu známých v době vydání napadeného rozhodnutí. Odhad provozního zisku uvedla žalobkyně až v žalobě. Jednalo se však o pouhý předpoklad a není zřejmé, kdy k zahájení provozu dojde. V době vydání napadeného rozhodnutí nebylo možné posoudit termín kolaudace v březnu 2019 s ohledem na nedoložení stavu rekonstrukce a žalobkyně kolaudační rozhodnutí nedoložila ani k žalobě. Jedná se tak o nepodložená tvrzení, která jsou ve vztahu k posouzení budoucího vývoje ekonomické činnosti nedostatečná a nejsou způsobilá změnit závěr o existenci odůvodněné obavy o budoucí dobytost daně.
33. Zároveň nebylo nutno počítat se zdrojem budoucího příjmu z třídírnny ve středisku Malá Chuchle. Okamžik zahájení jejího provozu není znám, nebyla předložena kalkulace návratnosti ani rizikovosti investic a sama žalobkyně přiznala, že výši budoucího příjmu nelze kvantifikovat. Uvedená skutečnost tedy není pro posouzení budoucího vývoje ekonomické činnosti žalobkyně relevantní. K tvrzením stran nasmlouvaného odbytu pak žalovaný odkázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí a tvrzení žalobkyně o uzavření smluvních dodatků se společnostmi PREMIO INVEST s.r.o., a V-TRADE, s.r.o., a nové smlouvy s Městskou částí Praha Řeporyje označil za nepodložená. Stejně tak žalobkyně nedoložila tvrzení o uzavření smluvního dodatku se společností Pražské vodovody a kanalizace a.s.

34. Tvrzení žalobkyně, že úvěrování prostřednictvím bank není jedinou možností zajištění provozního financování, označil žalovaný za obecné a nekonkrétní. Žalobkyně nedoložila navázání spolupráce s novou bankovní institucí. Finanční orgány hodnotily ekonomickou situaci žalobkyně a vývoj její ekonomické činnosti v letech 2016 až 2018, stejně jako předpoklad budoucího vývoje a postupovaly přitom v souladu s judikaturou Nejvyššího správního soudu.
35. V odůvodnění zajišťovacích příkazů zároveň nelze spatřovat závěr o záměru žalobkyně ukončit činnost. Existence společností CLE.AN s.r.o. a trash 'n' bins s.r.o. však evokuje připravenost alternativní realizace předmětu činnosti prostřednictvím organizačně disponibilního subjektu. Žalobkyně také neprokázala tvrzenou tragickou rodinnou událost. Místopředsedkyni představenstva vznikla pohledávka za žalobkyní, v čemž lze spatřovat důvodnou obavu o nedobytnost daňových pohledávek. Nelze navíc hovořit o bezproblémové daňové minulosti žalobkyně.

IV. Replika žalobkyně

36. Žalobkyně v replice rozporovala závěr, že služby deklarované na daňových dokladech, na jejichž základě uplatnila odpočet na DPH, nebyly provedeny. Tento závěr neodpovídá zjištěním správce daně a žalobkyně konstantně uvádí, že plnění přijatá od svých dodavatelů po jejich předání odběratelům zahrnula do uskutečněných zdanitelných plnění. Při zadávání a přebírání prací komunikovala výhradně se zástupci dodavatelů a nebylo pro ni podstatné, jakým způsobem byly práce provedeny. Za provedené práce uhradila svým dodavatelům sjednanou odměnu, což správce daně nezpochybnil.
37. Žalobkyně užívá rámcové smlouvy několik let a generovala takto obraty v řádech stovek miliónů. Aktuálně ukončila splácení úklidové techniky a za rok 2017 generovala zisk převyšující předchozí období. Dne 15. 6. 2018 jí byly policií zajištěny finanční prostředky ve výši 10 000 000 Kč, které nemohla použít ke své činnosti. Na tom však nelze vystavět obavu o nemožnosti v budoucnu případně doměřenou daň uhradit. Žalovaný si protiřečí v tvrzení, že v napadeném rozhodnutí nelze spatřovat závěr správce daně o úmyslu žalobkyně ukončit činnost či ji převést na personálně propojený subjekt. Není ani zřejmé, proč argumentuje existencí společností CLE.AN s.r.o., a trash 'n' bins s.r.o., a jaký závěr z toho dovozuje ve vztahu k oprávněnosti zajišťovacích příkazů. Žalovaným zmiňovaná rodinná tragédie (předsedovi představenstva žalobkyně při dopravní nehodě zahynul syn) byla mnohokrát medializována. Žalovaný bez důkazů obvinil žalobkyni z možného způsobení nedobytnosti daňových pohledávek upřednostněním úhrady pohledávek místopředsedkyně představenstva, ačkoliv tato skutečnost nemůže důvodnost takové obavy prokázat. Stran daňové minulosti žalobkyně vycházel žalovaný z prodlení s plněním daňových povinností v minulých letech, která není třeba konkretizovat, protože jsou zřejmá ze spisového materiálu a žalobkyně si jich musí být vědoma. Takové zdůvodnění však neodpovídá nárokům na správní rozhodnutí, z něhož musí být zřejmé, jakých konkrétních důkazů vychází a jaké závěry jsou z nich učiněny.

V. Posouzení věci Městským soudem v Praze

38. Soud přezkoumal napadené rozhodnutí i řízení, které mu předcházelo, a to v rozsahu žalobních bodů, kterými je vázán, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu v době vydání rozhodnutí [§ 75 odst. 1, 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“)].

Shodu s prvopisem potvrzuje I. V.

39. Při rozhodování soud vycházel zejména z následující právní úpravy:
40. Podle ustanovení § 167 odst. 1 daňového řádu je-li odůvodněná obava, že daň, u které dosud neuplynul den splatnosti, nebo daň, která nebyla dosud stanovena, bude v době její vymahatelnosti nedobytná, nebo že v této době bude vybrání daně spojeno se značnými obtížemi, může správce daně vydat zajišťovací příkaz.
41. Podle § 167 odst. 4 daňového řádu u daně, která nebyla dosud stanovena, stanoví výši zajišťované částky správce daně podle vlastních pomůcek. Není-li nebezpečí z prodlení, může správce daně vyzvat daňový subjekt, aby nejpozději do 3 pracovních dnů sdělil údaje potřebné pro určení výše zajišťované daně.
42. Z citovaných ustanovení daňového řádu i z rozsáhlé související judikatury správních soudů vyplývá, že předpokladem vydání zajišťovacího příkazu na daň dosud nestanovenou je odůvodněná obava, tedy přiměřená pravděpodobnost, že a) daň bude v budoucnu stanovena, a zároveň, že b) v době její vymahatelnosti bude nedobytná nebo bude její vybrání spojeno se značnými potížemi. V rozsudku ze dne 7. 1. 2016, č. j. 4 Afs 22/2015 - 104 Nejvyšší správní soud konstatoval, že odůvodněnou obavu „*lze vyhodnocovat jak jednotlivě ve vztahu k oběma výše uvedeným prvkům (stanovení daně a její budoucí dobytost), tak i celkově. Pokud bude možno odůvodněnou obavu ve vztahu k jednomu či druhému prvku s jistotou vyloučit, pak zpravidla nebude možné zajišťovací příkaz vydat. Pokud ovšem bude dána určitá míra obavy ve vztahu k oběma prvkům, je možné např. nižší pravděpodobnost (slabší důvody) ve vztahu k budoucímu stanovení daně kompenzovat jasnými okolnostmi (silnými důvody) svědčícími o tom, že daňový subjekt se zbavuje majetku, který by mohl sloužit k uspokojení daňového nedoplatku, a naopak.*“ Obdobně v rozsudku ze dne 19. 12. 2018, č. j. 9 Afs 330/2017 - 60 jmenovaný soud uvedl, že „*výše uvedené nicméně neznamená, že by jedné z podmínek pro vydání zajišťovacího příkazu mohly svědčit jen velmi slabé důvody nebo že by vůbec nemusely být zjišťovány okolnosti, které jsou pro její posouzení relevantní. Určitá kompenzace míry pravděpodobností podmínek totiž není totéž jako rezignace na naplnění jedné z nich.*“
43. K náležitostem odůvodnění zajišťovacích příkazů se Nejvyšší správní soud vyjádřil v rozsudku ze dne 12. 9. 2018, č. j. 5 Afs 321/2017 - 29: „*Správce daně může vydat zajišťovací příkaz na daň dosud nestanovenou pouze tehdy, existují-li objektivní skutečnosti, které zakládají odůvodněnou obavu (tj. přiměřenou pravděpodobnost), že daň bude v budoucnu v určité výši stanovena, a zároveň že v době její vymahatelnosti bude tato daň nedobytná nebo bude její vybrání spojeno se značnými obtížemi. Tyto skutečnosti musí být uvedeny v odůvodnění rozhodnutí správních orgánů.*“ V rozsudku ze dne 16. 4. 2014, č. j. 1 As 27/2014 - 31 pak uvedl, že „*naplnění odůvodněné obavy je třeba zkoumat individuálně ve vztahu ke konkrétním okolnostem případu. Bylo by velmi obtížné a málo funkční snažit se institut odůvodněné obavy vymezit či zpřesnit stanovením více či méně abstraktních nepřekročitelných mantinelů nebo mnohabodovým testem jeho použitelnosti. V té nejjobecnější rovině proto pouze soud konstatuje, že existence odůvodněné obavy musí být založena na konkrétních poměrech daňového subjektu, které musí být vztaženy k výši dosud nesplatné nebo nestanovené daně.*“
44. Pokud jde o důvody svědčící budoucímu stanovení daně, Nejvyšší správní soud k této podmínce setrvale judikuje, že „*nelze požadovat po správci daně, aby v rámci zajišťovacího příkazu, respektive rozhodnutí o zamítnutí odvolání, postavil najisto a detailně prokazoval veškeré skutečnosti relevantní pro stanovení daně, neboť pro takový postup je místo v řízení o stanovení (doměření) daně. Na druhou stranu nelze od otázky existence dosud nestanovené daňové povinnosti zcela odhlédnout. Správce daně je povinen důvody, pro které je budoucí stanovení daně*

přiměřeně pravděpodobně, přezkoumatelným způsobem uvést v odůvodnění zajišťovacího příkazu a v odůvodnění rozhodnutí o odvolání řádně vypořádat námítky, kterými daňový subjekt tuto dosud nestanovenou daňovou povinnost vyvrací“ (viz rozsudky ze dne 7. 1. 2016 č. j. 4 Afs 22/2015 - 104 nebo ze dne 1. 2. 2017 č. j. 6 Afs 160/2016 - 27).

45. Zajišťovací příkazy jsou vydány ještě před fází plnohodnotného dokazování, jež má místo až v řízení o samotném vyměření daně, to však nijak nevylučuje (ba dokonce je to potřeba), aby správce daně před jejich vydáním zohlednil důkazní prostředky, jež má k dispozici.
46. Správce daně v předmětných zajišťovacích příkazech shrnul skutková zjištění z vyhledávací činnosti dle § 78 daňového řádu. Charakterizoval žalobkyni tím, že shrnul předmět jejího podnikání, obsazení statutárního a kontrolního orgánu žalobkyně (představenstva a dozorčí rady), skutečnosti o sídle žalobkyně (v minulosti mnohokrát změněno, v současnosti sídlo v rodinném domě ve vlastnictví předsedy představenstva J. K.), o jejím účtu, o tom, jak plní povinnosti vůči Sbírci listin. Shrnul plnění povinností žalobkyně vůči správci daně a konstatoval, že u žalobkyně probíhá doměřovací řízení - daňová kontrola na DPH za předmětná zdaňovací období.
47. Poté identifikoval podezřelé okolnosti spolupráce žalobkyně se společnostmi ApliKor, Mobbille Group, IRAX Bohemia, GROUND FLOOR, GORMIT PARK a JC PRO GROUP.
48. Ve vztahu ke společnosti ApliKor správce daně zjistil, že předmět podnikání této společnosti neodpovídal rozsahu a předmětu služeb poskytovaných dle daňových dokladů žalobkyni (úklidové práce). Na adrese sídla společnosti ApliKor bylo provedeno místní šetření jiným správcem daně za účelem jejího dohledání, přičemž bylo zjištěno, že na dané adrese uvedená společnost nesídlí a ani zde nemá schránku. Od 10. 5. 2018 se společnost ApliKor stala nespolehlivým plátcem. Dle daňového přiznání k dani z příjmů právnických osob za zdaňovací období roku 2016 měla uvedená společnost jednoho zaměstnance a za rok 2017 daňové přiznání nepodala. Dle vyjádření bývalého jednatele p. N. neměla společnost žádné vlastní zaměstnance ani provozovnu a většinu prací řešila subdodavatelsky, přefakturací, případně v sezóně za pomoci pracovníků na dohody o pracích konaných mimo pracovní poměr. Se žalobkyní společnost spolupracovala prostřednictvím společnosti IRAX Bohemia, což byla dle vyjádření p. N. společnost s velkým počtem zaměstnanců.
49. Také společnost Mobbille Group neměla na adrese svého sídla schránku a v živnostenském rejstříku neměla zapsanu žádnou provozovnu. Ke dni 17. 10. 2018 se stala nespolehlivým plátcem. Dle daňového přiznání k dani z příjmů právnických osob za zdaňovací období roku 2016 měla uvedená společnost jednoho zaměstnance a za rok 2017 žádného zaměstnance nevykázala. Od roku 2013 nezveřejnila ve sbírce listin Obchodního rejstříku žádnou účetní závěrku. Dle vyjádření jednatele p. Veselého neměla společnost žádné zaměstnance a svou činnost zajišťovala subdodavatelsky, případně za pomoci OSVČ. Nejvýznamnějšími obchodními partnery byla žalobkyně jako objednatel a IRAX Bohemia jako dodavatel.
50. Stran společnosti IRAX Bohemia správce daně zjistil, že na adrese sídla uvedené společnosti mělo ke dni 11. 6. 2018 sídlo nebo provozovnu 1 000 ekonomických subjektů. Na základě provedeného místního šetření bylo zjištěno, že se jedná o bytový dům, přičemž zde nebyly uvedeny jakékoliv kontaktní údaje uvedené společnosti, ani jejího jednatele. Společnost se stala nespolehlivým plátcem ke dni 27. 10. 2018. Dle daňového přiznání k dani z příjmů právnických osob za zdaňovací období roku 2016 a 2017 měla společnost dva zaměstnance.

Shodu s prvopisem potvrzuje I. V.

Dle vyjádření jednatele společnosti p. Fučíka byly práce provedeny zahraničními pracovníky pracujícími na dohodu, případně subdodavateli.

51. Také společnost GROUND FLOOR sídlila na hromadné adrese, kde mělo ke dni 19. 11. 2018 sídlo 120 ekonomických subjektů. Také tato společnost se stala od 13. 6. 2017 nespolehlivým plátcem a za celou dobu své existence nezveřejnila ve sbírce listin Obchodního rejstříku žádnou účetní závěrku. Jednateli společnosti byli od 17. 3. 2015 do 23. 6. 2015 P. K., od 22. 6. 2015 do 20. 11. 2015 P. Š. a od 20. 11. 2015 do 31. 3. 2017 F. B. Dle úředního záznamu policie jednatel společnosti p. K. vypověděl, že společnost se měla zabývat prodejem alkoholu. Jedinou transakcí, kterou p. K. vykonal, bylo vložení 60 000 Kč při založení společnosti. Pan H., který měl iniciovat založení společnosti a poskytnout 160 000 Kč na její chod, mu sdělil, že odjíždí do USA. Následující jednatel p. B. před policií vypovídat odmítl a z výpovědi následného jednatele p. Š. vyplynulo, že v roce 2015 procházel tíživou životní situací a přes svou přítelkyni K. R. (bývalou jednatelku společnosti GORMIT PARK) a jejího kamaráda p. H. dostal nabídku být jednatel společnosti GROUND FLOOR. Měl pobírat 15 000 Kč měsíčně a na základě zprávy, kterou obdržel, vybíral z banky peníze v hotovosti (100 000 – 500 000 Kč). Pan Š. neměl žádné povědomí o daňových přiznáních či vedení účetnictví. Správce daně dospěl na základě shora uvedených zjištění k závěru, že společnost GROUND FLOOR neovládali oficiální jednatelé, kteří sloužili pouze k zastření skutečného stavu.
52. Ohledně společnosti GORMIT PARK správce daně zjistil, že i tato měla sídlo na hromadné adrese, kde mělo sídlo 33 společností. Jednatelkou společnosti byla od 23. 1. 2015 do 15. 3. 2018 K. R., poté se jednatelem stal polský státní příslušník J. L.. Předmět podnikání společnosti neodpovídal rozsahu a předmětu služeb poskytovaných žalobkyni (pomocné úklidové práce). Společnost byla od 27. 2. 2018 nespolehlivým plátcem a za celou dobu své existence nezveřejnila ve sbírce listin Obchodního rejstříku žádnou účetní závěrku. Jednatelka společnosti K. R. správci daně v daňovém řízení sdělila, že neví, jakou činnost společnost v předmětném období vykonávala. Z protokolu o výpovědi K. R. před policií správce daně zjistil, že činnost jednatelky vykonávala z důvodu finanční nouze, prakticky nepodnikala a pouze vybírala peníze v hotovosti z banky. Daňová přiznání nepodepisovala, ani je neviděla.
53. Stran společnosti JC PRO GROUP pak správce daně zjistil, že předmět podnikání této společnosti uvedený v živnostenském rejstříku, neodpovídal rozsahu a předmětu služeb poskytovaných dle daňových dokladů žalobkyni (pomocné úklidové práce). Jednatelem společnosti byl od 6. 8. 2015 do 1. 10. 2017 J. Č., od 1. 10. 2017 do vydání zajišťovacích příkazů byl jednatelem M. K. Společnost byla jako nespolehlivý plátcem označena od 20. 11. 2018 a za celou dobu své existence nezveřejnila ve sbírce listin Obchodního rejstříku žádnou účetní závěrku. Správce daně si od příslušné pobočky úřadu práce vyžádal Dohodu o vymezení chráněného pracovního místa uzavřenou s předmětnou společností, z níž zjistil, že bylo vymezeno 14 pracovních míst s maximálním počtem zaměstnanců 17 s místem výkonu práce v Liberci a Chrastavě s určením druhu práce administrativa (2 místa), pomocní manipulační pracovníci (9, max. 11 míst), obsluha šicích a stacionárních strojů (3, max. 4 místa). Z protokolu o výpovědi obviněného Jiřího Černého u Policie ČR správce daně zjistil, že bývalý jednatel společnosti využil svého práva nevypovídat.
54. Správce daně na základě shora uvedených zjištění konstatoval, že ač byly služby fakturované od předmětných dodavatelů v hodnotě milionů korun a byly náročné na pracovní sílu, dodavatelé žalobkyně buď zaměstnance neměli vůbec, nebo se jednalo o osoby se sníženou

Shodu s prvopisem potvrzuje I. V.

pracovní schopností s vymezeným pracovním místem v Liberci nebo Chrastavě a s určením druhu výkonu práce a pracovištěm přizpůsobeným osobám se zdravotním postižením. Činnosti, které měly osoby se zdravotním postižením vykonávat, se přitom lišily od činností, které byly fakturovány. Z listin získaných od Policie ČR pak správce daně zjistil, že společnost ApliKor (dle vyjádření p. N.) práce pro žalobkyni vykonávala prostřednictvím společnosti IRAX Bohemia, jednatel společnosti Mobbille Group O. V. pak za nejvýznamnější obchodní partnery označil žalobkyni a společnost IRAX Bohemia. Jednatel IRAX Bohemia Aleš Fučík uvedl, že úklidové práce pro žalobkyni vykonávala uvedená společnost prostřednictvím subdodavatelů HEAVY VISION s.r.o., lion solutions s.r.o., VARIAFIN.CZ s.r.o. a EHOR s.r.o. Z výpovědí bývalých jednatelek VARIAFIN.CZ s.r.o. a lion solutions s.r.o. však vyplynulo, že tyto společnosti žádnou činnost nevykonávaly. Jednatelka VARIAFIN.CZ s.r.o. funkci vykonávala z důvodu finanční nouze, prakticky nepodnikala a pouze vybírala peníze z banky. Bývalá jednatelka lion solutions s.r.o. neznala žalobkyni, předsedu jejího představenstva J. K., ani společnost IRAX Bohemia a A. F. a neměla ponětí, jakou činností se společnost lion solutions s.r.o. zabývala.

55. Správce na základě shora uvedených skutečností konstatoval, že žalobkyně předložila formální doklady, přílohy a smlouvy, které kolidují s ostatními zjištěnými okolnostmi zpochybňujícími uskutečnění plnění tak, jak byla uvedena na daňových dokladech. Vzhledem k tomu bylo možno oprávněně předpokládat, že bude stanovena daň ve značném rozsahu z důvodu neuznání nároku na odpočet DPH.
56. Soud na základě shora uvedeného konstatuje, že správce daně uvedl v zajišťovacích příkazech přezkoumatelným způsobem logický a ucelený řetězec indicií nižší síly, jež vedou k závěru, že služby údajně přijaté od společností ApliKor, Mobbille Group, IRAX Bohemia, GROUND FLOOR, GORMIT PARTK a JC PRO GROUP zřejmě nebyly vykonány tak, jak byly tvrzeny, případně že byly fiktivní, přičemž správcem daně zjištěné skutečnosti dostatečně odůvodňují pravděpodobnost budoucího odepření nároku na odpočet DPH, a tedy pravděpodobnost budoucího doměření DPH žalobkyni. Jednoznačně poukázal na konkrétní podezřelé okolnosti související se službami, které měly žalobkyni poskytnout shora uvedené společnosti, z nichž v dostatečné míře pravděpodobnosti plyne, že nemohly být poskytnuty tak, jak tvrdila žalobkyně (její údajní dodavatelé buďto neměli žádné zaměstnance, nedisponovali potřebnou technikou, zaměstnávali zdravotně postižené zaměstnance, kteří jen stěží mohli provádět úklidové práce v Praze, předmět jejich podnikání neodpovídal nasmlouvaným službám atd.). Existovala zde tedy vysoká pravděpodobnost neuznání odpočtu DPH a tedy doměření daně. První podmínka pro vydání zajišťovacích příkazů tak byla splněna.
57. Co se týče důvodů svědčících budoucí nedobytnosti daně, Nejvyšší správní soud ke splnění této druhé podmínky opakovaně konstatoval, že *„závěr o nedobytnosti daně nelze automaticky bez dalšího odůvodnit skutečnostmi zakládajícími předpoklad stanovení daně. Jinými slovy, samotná skutečnost, že daň bude stanovena (a to i ve značné výši) neznamená ještě, že musí obstát závěr o nedobytnosti této daně v budoucnu. [...] To je třeba posuzovat na základě půdorysu zcela jiných skutečností (než těch, které je třeba brát v potaz při zkoumání první podmínky, tj. předpokladu stanovení daně) zohledňujících jak jeho dosavadní daňovou kázeň, tak jeho majetkovou strukturu, solventnost, dosavadní výsledky hospodaření (ziskovost či ztrátovost), jeho postavení na trhu, ekonomický vývoj, atd.“* (viz rozsudky ze dne 12. 9. 2018 č. j. 5 Afs 321/2017 - 29 nebo ze dne 17. 10. 2018 č. j. 6 Afs 373/2017 - 38).

Shodu s prvopisem potvrzuje I. V.

58. V naposled uvedeném rozsudku Nejvyšší správní soud dodal, že „vydání zajišťovacího příkazu nelze spojovat výhradně se situací, kdy daňovému subjektu brozí insolvence, kdy se daňový subjekt zbavuje majetku nebo kdy činí účelové kroky, které by podstatně ztížily nebo zmařily budoucí výběr daně. Zajišťovací příkaz lze vydat i v případech, kdy ucelený a logický okruh indicií nižší intenzity svědčí o nedobré ekonomické situaci daňového subjektu, která ve vztahu k výši dosud nesplatné či nestanovené daně vyvolá obavu o schopnosti daňového subjektu daň v době její vymahatelnosti uhradit [podtrženo městským soudem]. Tento okruh indicií a závěry o ekonomické situaci daňového subjektu musí být přesvědčivě popsány v zajišťovacím příkazu. Takovými indiciemi může být chování daňového subjektu v minulosti (např. opakované neplnění daňových povinností v zákonem stanovených lhůtách), či skutečnost, že daňový subjekt obchoduje za nestandardních podmínek a vykazuje vysoký obrat, avšak oproti tomu minimální zisk, na svých účtech generuje mnohamilionové částky, které obratem v hotovosti vybírá nebo převádí ve prospěch personálně propojených subjektů, dále vlastní majetek buď velmi nízké hodnoty anebo vyznačující se vysokou likviditou (zpravidla jde o finanční prostředky na bankovním účtu) a činí kroky směřující k ukončení či výraznému omezení ekonomické činnosti (srov. též rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne ze dne 22. 11. 2017, č. j. 1 Afs 251/2017 – 40).“
59. Správce daně v projednávané věci uvedl poměrně rozsáhlou argumentaci, přičemž důvody svědčící budoucí nedobytnosti daně spatřoval v tom, že žalobkyni bude dodatečně stanovena daň z příjmů právnických osob za zdaňovací období let 2014 – 2016 v celkové výši 12 711 190 Kč a daň z přidané hodnoty za období let 2014 – 2017 v celkové výši 32 357 131 Kč. Správci daně vyvstala obava, že dosud nestanovená daň bude v době její vymahatelnosti nedobytná nebo bude její vybrání spojeno se značnými obtížemi, protože majetkové a ekonomické poměry žalobkyně neumožňovaly uspokojení budoucí pohledávky správce daně. K 28. 11. 2018 evidoval správce daně nedoplatek žalobkyně na dani z příjmů právnických osob ve výši 4 426 524 Kč. Správce daně dále porovnal hodnoty uskutečněných zdanitelných plnění žalobkyně mezi lety 2016 – 2018 a posoudil vývoj její ekonomické činnosti, přičemž dospěl k závěru o trendu postupného útlumu ekonomické činnosti žalobkyně, který se projevil zejména od května 2018 souběžně se vznikem nedoplatku na dani z příjmů právnických osob. To dle správce daně indikovalo významný rizikový faktor zakládající obavu o vymahatelnost budoucí daňové pohledávky. Rozdíl uskutečněných zdanitelných plnění a hodnot přijatých plnění za duben až říjen 2018 odpovídající částce - 3 142 000 Kč dle správce daně nevykazoval přiměřenost hodnotě osobních nákladů za shodné období ve výši cca 16 534 000 Kč odvozené správcem daně na základě znalosti parametricky obdobných osobních nákladů za období od 1. 1. 2018 do 31. 10. 2018. Disproporce ekonomické výkonnosti žalobkyně ve vztahu k výši osobních nákladů se řadí k nepominutelným rizikovým faktorům, a to zejména v situaci nejistého budoucího vývoje. K závěru o nejistém budoucím vývoji ekonomické situace žalobkyně dospěl správce daně na základě toho, že žalobkyně při místním šetření nepředložila žádné listiny dokládající hodnoty smluvně zjištěného budoucího výkonu její ekonomické činnosti.
60. Za další rizikový faktor správce daně označil paralelní existenci subjektů se srovnatelným předmětem podnikání propojených se žalobkyní prostřednictvím personálních vazeb. Jednalo se o společnosti CLE.AN s.r.o., personálně propojenou skrze K. F., a dále o nově založenou společnost trash'n'bins s.r.o., personálně propojenou prostřednictvím L. H. a V. D. Tato okolnost evokuje připravenost alternativní realizace dosavadního předmětu podnikání prostřednictvím organizačně disponibilního subjektu. Aktuální postup vlastníka

žalobkyně v souvislosti se společností trash'n'bins s.r.o., spočívající v odvolání předsedy dozorčí rady žalobkyně L. H. a jejího člena V. D., potvrzuje akceleraci uvedeného procesu.

61. K majetkovým poměrům žalobkyně správce daně uvedl, že nevlastnila žádný nemovitý majetek. Stran technického zhodnocení majetku, jehož vlastníkem není žalobkyně, pak konstatoval, že tento není způsobilý pro daňovou exekuci. Z registru vozidel správce daně zjistil, že žalobkyně měla zapsáno vlastnictví mnoha motorových vozidel. Do protokolu však zástupce žalobkyně sdělil, že speciální vozidla, stroje a úklidovou techniku si pronajímá formou leasingu. Přehled movitého majetku žalobkyně nepředložila. Správce daně konstatoval, že absence informace o vozidlech s výlučným právem žalobkyně jako vlastníka, jejich technickém stavu a o dalších okolnostech ovlivňujících tržní hodnotu znemožnila kvalifikovaný odhad jejich tržní hodnoty a likvidity. S ohledem na zcizitelnost tohoto majetku jej správce daně nevyhodnotil jako majetek disponující adekvátním potenciálem zajistit vymahatelnost v budoucnu stanovené daně. Dlouhodobý hmotný majetek má povahu méně likvidní, ale personální propojení žalobkyně s dalším subjektem prohloubily obavu správce daně o existenci tohoto aktiva v době dobytosti úhrady budoucí daňové pohledávky.
62. Dle zjištění správce daně žalobkyně vykazovala ke dni 31. 12. 2017 pohledávky v hodnotě 60 429 000 Kč, z nichž cca 10 000 000 Kč jsou faktury neuhrazené hlavním odběratelem, společností Pražské služby a.s., s několikátýdenní splatností. Struktura pohledávek za dalších 50 000 000 Kč nebyla správci daně známa a nebylo tak možno vyloučit, že se jednalo o nedobytné pohledávky. Na účtu u Raiffeisenbank a.s., měla žalobkyně zůstatek ve výši 10 397 388 Kč, zároveň u něj však byla uvedena poznámka „*blokace na účtu ve výši 10 000 000,00 CZK ze dne 18. 6. 2018 ve prospěch POLICIE ČR*“. Bezprostředně po této blokadě byl založen další bankovní účet, jehož prostřednictvím žalobkyně realizovala běžné platby. Na účet žalobkyně u Oberbank AG byly v období od srpna do října 2018 připsány vklady od K. F. ve výši celkem 7 100 000 Kč, označené jako finanční výpomoc. Jednalo se o finanční výpomoc členky statutárního orgánu žalobkyni z důvodu nedostatku finančních prostředků způsobeného shora uvedenou blokadou. Vzhledem k výsledku hospodaření po zdanění za rok 2017 ve výši 31 550 000 Kč a absenci takto generovaných finančních prostředků na bankovních účtech žalobkyně bylo dle správce daně možno dovozovat využití předmětných prostředků k investicím do technického zhodnocení pronajatého majetku a k platbám souvisejícím s činností žalobkyně. Došlo k markantnímu nárůstu výsledku hospodaření v období korespondujícím s úkony PČR ve srovnání s výsledky hospodaření za předcházející zdaňovací období. Správce daně také konstatoval ve vztahu k finanční výpomoci místopředsedkyně představenstva důvodnou obavu z nedobytnosti daňových pohledávek v případě upřednostnění úhrady tohoto závazku ke členu statutárního orgánu. I přes uvedenou finanční výpomoc navíc správce daně u žalobkyně evidoval nedoplatek po splatnosti.
63. Správce daně zjistil, že ačkoliv žalobkyně vykazovala zisk, nehradila závazky vůči svému jedinému akcionáři. Tyto závazky se v roce 2017 výrazně zvýšily. Jedná se varovný indikátor schopnosti daňového subjektu splácet závazky a zároveň uvedená skutečnost potvrzuje, že žalobkyně negeneruje z hospodářské činnosti dostatek finančních prostředků na vykázané investiční výdaje. Z účetní závěrky správce daně zjistil, že zdroje financování majetku žalobkyně byly vykázané ve výši 142 384 000 Kč, z čehož cizí zdroje (závazky) tvořily 92 000 000 Kč, a převyšovaly tak vlastní zdroje vykázané ve výši 50 000 000 Kč. To dle správce daně rovněž signalizovalo finanční nedostatečnost a ohrožení stability

Shodu s prvopisem potvrzuje I. V.

žalobkyně. Pokud podíl vlastního kapitálu na cizích zdrojích nepřevyšuje dluhové financování, hrozí riziko splácení cizích zdrojů a je ohrožena vymahatelnost budoucí daňové pohledávky.

64. Analýzou údajů vykázaných v účetních výkazech ke dni 31. 10. 2018 pak správce daně zjistil, že žalobkyně ze své činnosti negenerovala v průběhu roku 2018 volné finanční prostředky. Její výdaje převyšovaly příjmy o 13 847 000 Kč, což odpovídá neuhrazené daňové povinnosti na dani z příjmů právnických osob (5 000 000 Kč) a zjištěným vkladům K. F. Vzhledem k tomu, že správci daně byly žalobkyní předloženy smlouvy, kterými byl zajištěn pouze krátkodobý výkon ekonomické činnosti žalobkyně, další smluvní dokumentaci žalobkyně nepředložila a sama konstatovala, že výkon budoucí ekonomické činnosti je ve fázi plánování a vyhodnocování, nedisponoval správce daně plnohodnotnými informacemi o předpokládaném rozsahu budoucí ekonomické činnosti žalobkyně.
65. S ohledem na skutečnost, že žalobkyně v minulosti neplnila své daňové povinnosti a s přihlédnutím ke zjištěným majetkovým poměrům soud konstatuje, že finanční orgány v napadeném rozhodnutí, resp. v zajišťovacích příkazech uvedly Nejvyšším správním soudem požadovaný ucelený a logický okruh indicií nižší intenzity, který svědčil o nedobré ekonomické situaci žalobkyně. Jinak ani nelze hodnotit skutečnost, že žalobkyně negenerovala dostatek finančních prostředků k pokrytí svých závazků, a to i závazků vůči správci daně, bylo jí odmítnuto financování ze strany bankovních institucí a k zajištění svého financování potřebovala půjčku od místopředsdkyně představenstva.
66. V obecné rovině lze přisvědčit názoru žalobkyně, že sídlo v rodinném domě předsedy představenstva a absence provozovny v živnostenském rejstříku nemusí být samo o sobě znakem pochybností o stanovení daně či její nedobytnosti. Ve svém souhrnu a ve spojení s dalšími výše popsány okolnostmi však uvedené skutečnosti svědčí o nestandardních poměrech a obchodních zvyklostech žalobkyně. Navíc finanční orgány uvedené skutečnosti nehodnotily jako důvod pro vydání zajišťovacích příkazů. Uvedeným popisem charakterizovaly žalobkyni a podmínky uskutečňování její podnikatelské činnosti. Orgány finanční správy tak shledaly, že žalobkyně nevlastní žádný možný postižitelný majetek, ať už movitý či nemovitý. Vzhledem k blokaci finančních prostředků ze strany Policie ČR nedisponovala žalobkyně dostatečnými finančními prostředky na bankovních účtech, a to ačkoliv objem obchodních transakcí v průběhu sledovaného období vysoce přesáhl výši blokace ze strany Policie ČR.
67. Také úvahy o možném útlumu činnosti žalobkyně soud považuje za rozumně zdůvodněné. Žalobkyně správci daně nepředložila žádné dlouhodobé smluvní zajištění ekonomické činnosti, uskutečněná zdanitelná plnění v průběhu roku 2018 setrvale klesala a správce daně dle náhledu soudu logicky poukázal také na existenci personálně propojených subjektů s obdobným předmětem podnikání, tedy společnosti trash 'n' bins s.r.o., a společnosti CLE.AN s.r.o. Svá tvrzení o odchodu statutárních orgánů společnosti trash 'n' bins s.r.o., ze struktur žalobkyně nebyly z její strany nijak prokázány a tvrzení, že na společnost CLE.AN s.r.o., nebyla převedena žádná dlouhodobá zakázka, je pro vyvrácení úvah správce daně zcela nedostatečné. Ostatně ani sama žalobkyně správci daně žádné dlouhodobé smluvní zajištění odbytu jejích služeb neprokázala.
68. Pro vydání zajišťovacích příkazů a jejich zákonnost také nemohlo být určující, že v době podání žaloby již proběhla kolaudace žalobkyní rekonstruovaného objektu, který by měl následně generovat zisk, resp. předpokládané zprovoznění třídírnny separovaného odpadu ve

Shodu s prvopisem potvrzuje I. V.

středisku Malá Chuchle. K těmto skutečnostem došlo až po vydání zajišťovacích příkazů a také napadeného rozhodnutí a správce daně, resp. žalovaný k nim již z tohoto důvodu nemohl přihlídnout. Žalobkyně přitom v daňovém řízení budoucí výnosy nijak přesněji nekvantifikovala.

69. Také tvrzení žalobkyně, že mělo být zvaženo splátkování, není důvodné. Předně, jak přílehavě konstatovaly finanční orgány, žalobkyni šlo v rozhodném období jen stěží označit za fungující společnost a splátkování nebylo možné, neboť se jednalo o zajištění dosud nestanovené daně. S finančními orgány lze souhlasit i v tom, že obava o budoucí nedobytnost daňové pohledávky byla umocněna tím, že žalobkyně negenerovala dostatečné finanční prostředky ani na svůj provoz a musela být financována z půjčky ze strany statutárního orgánu. Tvrzení žalobkyně, že měla zajištěno jiné institucionální financování, pak nebylo v daňovém řízení ničím prokázáno.
70. Ze všech shora uvedených důvodů lze přisvědčit argumentaci žalovaného, že budoucí úhrada daně byla vlivem nepříznivé finanční a majetkové situace žalobkyně ohrožena, což svědčí závěru, že v době její vymahatelnosti bude nedobytná nebo že vybrání této daně bude spojeno se značnými obtížemi.
71. Soud shrnuje, že finanční orgány přezkoumatelným způsobem popsaly logický a ucelený řetězec indicií nižší síly, dostatečně identifikovaly podezřelé obchodní transakce, které s vysokou pravděpodobností neproběhly tak, jak byly deklarovány na daňových dokladech či byly fiktivní, u nichž existoval předpoklad, že povedou k odepření nároku na odpočet DPH a uvedená daň tak bude o výši uplatněného odpočtu navýšena, jakož i to, že jsou zde silné obavy o budoucí nedobytnost takto stanovené daně či obavy z toho, že její vybrání bude spojeno se značnými obtížemi. Obě podmínky k vydání zajišťovacích příkazů dle § 167 daňového řádu tak byly v projednávané věci naplněny.
72. Soud nepřisvědčil žádné ze žalobních námitek, a proto žalobu podle § 78 odst. 7 s.ř.s. jako nedůvodnou zamítl. Za splnění podmínek zakotvených v § 51 odst. 1 s.ř.s. tak učinil bez nařízení ústního jednání.
73. Výrok o nákladech řízení má oporu v ustanovení § 60 odst. 1 s.ř.s., neboť žalobkyně nebyla ve věci úspěšná a žalovanému žádné důvodně vynaložené náklady v řízení nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud. Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie. Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 8. září 2022

Mgr. Martin Kříž v. r.
předseda senátu